

arbejder med tilslutning af finansudvalget være bemyndiget til med vedkommende kommuner at indgå aftale om, at garanti-overenskomsten skal angå en højere procentandel af de i § 1, a) nævnte ydelser end de i nævnte bestemmelse fastsatte 68,8 pct., men det indbyrdes forhold mellem statens og kommunernes forpligtelser skal forblive som i lov nr. 54 af 16. marts 1956 fastsat.

§ 5. De i henhold til lov nr. 54 af 16. marts 1956 indgåede garantioverenskomster forbliver i øvrigt i kraft, for så vidt angår de privatbanepensionister, hvis pensioner beregnes på grundlag af tidligere lønnings- og pensionsreglementer.

§ 6. Dokumenter, der udstedes om de i nærværende lov omhandlede retsforhold og aftaler, er stempelfri.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 54 af 16. marts 1956 om visse foranstaltninger til støtte for privatbanerne samt om ændring i lov nr. 187 af 12. april 1949 om dækning af vanskeligt stillede privatbaners underskud gav ved bestemmelserne i §§ 1-3 hjemmel til, at staten påtog sig at udrede 85 pct. af privatbanernes udgifter til reguleringstillæg og andre konjunkturbestemte tillæg til pensionister under forudsætning af, at vedkommende kommuner samtidig påtog sig at udrede de resterende 15 pct.

Sådanne aftaler mellem staten og kommunerne er afsluttet for alle i betragtning kommende privatbaner.

De nævnte lovbestemmelser og de i henhold til disse afsluttede overenskomster har til forudsætning det for privatbanerne ved lovens gennemførelse gældende lønnings- og pensionssystem, der i princippet svarer til bestemmelserne i statstjenestemandsløven af 1946. Gennemførelsen af lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd affødte derfor ganske naturligt et ønske fra privatbanetjenestemændene om, at deres ansættelsesvilkår, navnlig lønningerne, måtte blive gjort til genstand for forhandling med henblik på en revision i lighed med den for statstjenestemændene skete.

I et af ministeriet for offentlige arbejder med deltagelse af stats- og kommunalrepræsentanter derefter nedsat forhandlingsudvalg er der mellem parterne opnået enighed om, at der ved privatbanerne indføres et i princippet til det i statstjenesten gældende nyt lønnings- og pensionssystem, alt under hensyntagen til privatbanernes særlige forhold.

Som nærmere begrundet i den 1. betænkning fra lønningskommissionen af 1954 (side 74) har man ved dette system fastsat lønningerne pr. 1. april 1958 til bruttobeløb, der inkluderer hidtidige grundlønninger, reguleringstillæg og andre midlertidige

tillæg, og da pensionerne beregnes på grundlag af lønningerne, vil de nyindførte pensionssatser dermed også blive bruttobeløb, omfattende tidligere grundpensioner og tillæg.

Der rejses herved et konverteringsproblem med hensyn til de garantiforpligtelser, som staten og kommunerne ved de fornævnte overenskomster har påtaget sig, idet lønrevisionen ikke kan eller bør begrunde, at staten og kommunerne undtager sig de påtagne forpligtelser med henvisning til, at de tidligere som tillæg benævnte andele nu indgår i bruttopensionsbeløbene. Ligeledes rejses der et konverteringsproblem i forhold til privatbanernes pensionskasser, som udelukkende har haft forpligtelse til at udrede grundpensionerne, men ikke reguleringstillæg eller andre tillæg.

En tilpasning af pensionskassernes forpligtelser og af statens og kommunernes garantiforpligtelser til det nye lønnings- og pensionssystem må derfor anses for en nødvendig forudsætning for overhovedet at gennemføre dette, og det fornævnte forhandlingsudvalg har derfor også fremsat forslag til en sådan tilpansningsordning. De til grund for dette forslag liggende hovedprincipper går ud på,

at omfanget af pensionskassernes forpligtelser i pengebeløb ikke forøges pr. 1. april 1958, at en konvertering af de bestående garantiforpligtelser for staten og kommunerne i princippet ikke bør pådrage garanterne øgede byrder, samt at de nye bruttopensionsbeløb — i lighed med, hvad der hidtil har været tilfældet med hensyn til de forskellige dele af de hidtidige pensionsydelse — enten omfattes af pensionskassernes forpligtelser eller dækkes af garantioverenskomsternes gyldighedsområde.

En aktuarmæssig statusopgørelse for „Danske privatbaners pensions- og enkekasse af 1898“, der omfatter de fleste privatbaner, viser, at omfanget